

Nr 160

Utlåtande i anledning av väckta motioner om en plan för fortsatt utbyggnad av patent- och registreringsverket.

(1:a avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Nordenson* (I: 349) och den andra inom andra kammaren av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.* (II: 422), har hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t måtte utarbeta och förelägga nästa års riksdag en plan för den fortsatta utbyggnaden av patent- och registreringsverkets resurser i den omfattning, som erfordras för att förhindra en ytterligare ökning av ärendebalansen och i görligaste mån nedbringa den nuvarande.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande, hänvisas till motionen II: 422.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, yttrande avgivits av *patent- och registreringsverket* (Bilaga).

Utskottet. I förevarande motioner påtalas den successivt stigande balansen av oavgjorda patentärenden och de olägenheter för näringsliv och enskilda, som de långa handläggningstiderna medföra. Enligt motionärerna böra åtgärder vidtagas för att få till stånd en mera tillfredsställande ordning och det föreslås, att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om utarbetande av en plan för en successiv utbyggnad av patent- och registreringsverkets resurser.

Utskottet delar motionärernas uppfattning om det otillfredsställande i nuvarande ordning. Här må dock erinras om att patentverkets organisations- och personalförhållanden under senare år varit föremål för fortlöpande överväganden. I sammanhanget kunna främst nämnas de av statens organisationsnämnd och patentverksutredningen verkställda undersökningarna. Dessa ha legat till grund för de förstärkningar av patentverkets organisation, som successivt vidtagits. I personalhänseende kan nämnas att verkets patentanmälningsavdelningar, om vilka här närmast är fråga, från och med budgetåret 1958/59 tillförts sammanlagt närmare trettio ingenjörstjänster.

Med anledning av vad i motionerna och remissyttrandet anförts vill utskottet understryka vikten av att åtgärder vidtagas för att motverka den ogynnsamma utvecklingen med anhopning av oavgjorda ärenden. Utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad på behovet av en

planmässig och rationell uppbyggnad av verket. Det är enligt utskottets mening även angeläget, att tillgängliga personalresurser disponeras på ett så rationellt och effektivt sätt som möjligt. Utskottet anser sig kunna utgå från att Kungl. Maj:t fortlöpande följer härmed sammanhängande frågor.

Med hänsyn till ärendets vikt finner utskottet sig böra föreslå riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet sålunda anfört.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må, i anledning av motionerna I: 349 och II: 422, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anfört.

Stockholm den 6 november 1962

På statsutskottets vägnar:

ERNST V. STAXÄNG

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Boman, Einar Persson, Birger Andersson, Axel Johannes Andersson, Bergman, Ragnar Bergh, Per Jacobsson, Rikard Svensson, fru Wallentheim, herrar Söderberg, Bertil Petersson, Nils Theodor Larsson, Svärd och Sundin; samt

från andra kammaren: herrar Staxäng, Petterson i Degerfors, Karlsson i Olofström, Svensson i Stenkyrka, Blidfors, Almgren, fröken Elmén, herr Andreasson, fru Lewén-Eliasson, herrar Svensson i Ljungskile, Lassinantti, Larsson i Hedenäset, Bohman, Blomkvist och Nelander.

Till riksdagens statsutskott

Genom remiss den 24 maj 1962 har Kungl. Maj:t anbefallt patent- och registreringsverket att till riksdagens statsutskott avgiva utlåtande över de vid vårriksdagen 1962 väckta motionerna I: 349 och II: 422 om en plan för fortsatt utbyggnad av patentverket. Med anledning härav får ämbetsverket anföra följande.

Patentverket vill inledningsvis uttala sin stora uppskattning av syftet med de framlagda motionerna och livligt instämma i uttalandet, att de i 1962 års statsverksproposition föreslagna och därefter beslutade åtgärderna ej var tillräckliga för att avhjälpa det otillfredsställande läget i fråga om handläggningen av patentansökningar i första instans. Såsom framgår av ämbetsverkets petita för budgetåret 1963/64 (se närslutna kopia)¹ har läget ytterligare förvärrats sedan motionerna framlades. Vissa förbättringar, bl. a. i organisatoriskt hänseende, har dock genomförts under 1962. Den nya organisationen framgår av Kungl. Maj:ts instruktion för patent- och registreringsverket den 25 maj 1962 (SFS 1962: 365).

Patentverket har alltsedan 1954 varit föremål för utredningar, först av statens organisationsnämnd och därefter av patentverksutredningen 1958. I petita 1961 och 1962 har verket framlagt förslag till en organisation, som i det väsentliga bygger på de utredningsresultat, som organisationsnämnden och patentverksutredningen kommit fram till. Såvitt framgår av årets statsverksproposition har statsmakterna ej rest invändningar mot de resultat och slutsatser, som utredningen lagt fram och som biträts av verket. Att nu igångsätta ytterligare utredningsarbete bör därför ej komma i fråga.

Ingenjörspersonalen vid patentavdelningen (härunder inbegripes också de fåtaliga akademikerna utan ingenjörsexamen) framgår av följande uppställning:

Patentavdelningens ingenjörspersonal

	Antal 1/10-62	Enligt stat för 1962/63	Enligt förslag för 1963/64
<i>Löneplansplacerad ingenjörspersonal:</i>			
Chef	1	1	1
Byråchefer	7	7	10
Tekniska ledamöter (rotelföreståndare: högskoleingenjörer).....	2104	108	120
Byråingenjörer (subrotelföreståndare: främst läroverks- men även högskoleingenjörer)	5	8	30
Assistenten: Högskoleingenjörer	11	30	20
Läroverksingenjörer	20	9	10
Summa	148	163	191

¹ Ej här medtagen.

² Av dessa är två ledamöter tjänstlediga. Övriga sex rotlar skötes av pensionärer.

	Antal den Heltid	1/10-62 Deltid
<i>Arvodestillad ingenjörspersonal:</i>		
Pensionärer från patentverket	18	5
Övriga pensionärer	10	6
Teknologer	2	1
Summa	20	12

Rekryteringen av ingenjörspersonal till patentavdelningen under tiden 1/1—1/10 1962

	Löneplansplacerad personal		Arvodister
	Högskoleing.	Läroverksing.	
Nyanställda	14	19	3
Avgång	8	1	1
Personalökning	6	18	2

Med anledning av de i motionerna gjorda uttalandena om patentverkets svårigheter att rekrytera ingenjörspersonal vill ämbetsverket framhålla, att verket under det senaste året lyckats så långt med rekryteringen, att hela det nuvarande antalet rotlar och subrotlar torde kunna besättas innevarande budgetår; i fråga om subrotlarna är läget t. o. m. sådant, att det för närvarande ej finns tillräckligt antal befattningar för redan anställd personal, som under budgetåret blir kompetent för dylik tjänst. Såsom framgår av ovanstående tabell har verket under tiden 1/1—1/10 1962 anställt 26 ingenjörer utöver det antal som samma tid avgått ur tjänst. Ämbetsverket hyser därför bestämda förhoppningar om att kunna fylla den i petita för nästa budgetår föreslagna personalkadern. En viktig förutsättning för att det goda läget i fråga om rekryteringen skall bevaras och verket kunna behålla redan anställd personal är dock, att de föreslagna lönegradsförbättringarna för såväl högskole- som läroverksingenjörer genomföres fr. o. m. nästa budgetår.

Ur rekryteringssynpunkt finns det sålunda ingen som helst anledning att företaga den föreslagna utbyggnaden av patentavdelningen successivt, utan man kan inrikta sig på att helt genomföra den på en gång. Härigenom undgår man de olägenheter som är förknippade med en etappvis skeende utbyggnad. Såsom framhållits i motionerna och även vid skilda tillfällen understrukits av verket medför nämligen alltid sådana omgrupperingar av de tekniska ämnesområdena mellan patentavdelningens byråer och rotlar, som blir nödvändiga även vid mindre omorganisationer och förstärkningar, att avverkningskapaciteten under en övergångstid nedsättes under vad som är normalt.

Utvecklingen de senaste åren i fråga om antalet inkommande ärenden, arbetsbalans och antalet avgjorda ärenden framgår av nedanstående tabell (jfr petita 1962 s. 16).

	Hela år 1960	Hela år 1961	1/1-30/9 1961	1/1-30/9 1962
Inkomna patentansökningar ..	12 700	13 200	9 750	10 500
Totalbalans vid periodens slut	47 300	50 500	49 700	51 600
Rotelbalans vid periodens slut	29 800	30 900	31 000	32 700
Avgjorda ärenden	8 600	9 600	7 100	8 500

¹ Häri ingår de sex som sköter rotlar.

² 30/6 1962

Under årets tre första kvartal har under 1962 inkommit 750 ansökningar mer än under 1961. Kvarstår denna tendens till årets slut, kommer antalet inkomna ansökningar 1962 att uppgå till omkring 14 200, alltså ca 1 000 fler än 1961. Det må i detta sammanhang erinras om att såväl organisationsnämnden som patentverksutredningen räknat med en årlig ökning av 200 ansökningar.

Tack vare hittills genomförda rationaliseringar och begränsade personalökningar har lyckligtvis även antalet avgjorda ärenden kunnat ökas. Skillnaden mellan antalet avgjorda och inkommande ärenden kvarstår dock i huvudsak, och totalbalansen fortsätter att stiga. Arbetsbalansens sammansättning har emellertid under senare år förändrats. För att minska de olägenheter, som den stora balansen och de därav beroende långa behandlingstiderna medför för sökandena, har verket nämligen genom interna föreskrifter sökt åstadkomma å ena sidan att de nyinkomna ansökningarna — och bland dessa främst de som inlämnas utan begäran om konventionsprioritet från annat land — blir behandlade i första hand, så att sökandena inom rimlig tid får granskningsbesked, och å andra sidan att de allra äldsta ärendena blir slutbehandlade.

Såväl organisationsnämnden som patentverksutredningen har i sina beräkningar utgått från en genomsnittsavverkning av 75 ansökningar per löneplansplacerad granskare och år. Även patentverket har i sina petitaberäkningar utgått från detta antal, oaktat vissa av patentverksutredningen föreslagna förenklingar i granskningsarbetet, t. ex. i fråga om granskningsmaterialets omfattning, ej ansetts böra genomföras. Det blir därför givetvis svårt att uppnå den beräknade avverkningen, och om det skall lyckas kommer att bero på om övriga förslag, bl. a. till effektivare arbetsledning genom uppdelning av patentavdelningen på tio byråer, blir genomförda. De i petita för nästa budgetår föreslagna 180 granskarna på stat skulle med angivna genomsnittsavverkning kunna avgöra 13 500 ansökningar om året. Den organisation som gäller för innevarande budgetår medger enligt samma måttstock maximalt en avverkning av 11 500 patentansökningar årligen. Antalet inkomna patentansökningar kan som redan nämnts innevarande kalenderår befaras komma att uppgå till omkring 14 200. Det behövs därför redan med nuvarande antal ansökningar ytterligare ett tiotal granskare utöver den begärda kadern för att avverkningen skall kunna hålla jämna steg med antalet inkommande ärenden, och för en ytterst önskvärd minskning av den föreliggande stora arbetsbalansen erfordras än ytterligare arbetskrafter. För att täcka detta behov av granskare anser verket, såsom angivits i petita, att tillfälligt anställd personal måste anlitas i ökad omfattning.

I det föregående har blott berörts behovet av förstärkning av patentavdelningen, d. v. s. den avdelning som svarar för behandling av patentansökningar i första instans. Även vad gäller besväravdelningen krävs en förstärkning, som också föreslagits i verkets petita innevarande år.

Patentverket anser sig i årets petitaskrivelse och i detta yttrande ha framlagt den planering för arbetet under den närmaste tiden, som rimligtvis kan göras. Om Kungl. Maj:t, som patentverket givetvis hoppas, i statsverkspropositionen till 1963 års riksdag föreslår en organisation i enlighet med verkets förslag, torde ytterligare detaljplanering knappast erfordras för närvarande. Skulle å andra sidan patentverkets i årets petita framförda yrkanden komma att beskännas, framstår det däremot som angeläget att i statsverkspropositionen lämnas en redogörelse för den planering på längre sikt som man får förmoda då är åsyftad. Under alla omständigheter bör hithörande frågor, såsom redan framhållits, inte hänskjutas till någon ny utredning.

Utredningsmaterial föreligger redan fullt tillräckligt genom de olika undersökningar som vidtagits av statens organisationsnämnd, patentverksutredningen och även av patentverket.

Under återopande av ovanstående får patent- och registreringsverket tillstyrka att motionerna på det sättet bifalles, att riksdagen måtte anhålla att Kungl. Maj:t, därest den i patentverkets petita föreslagna organisationen icke av Kungl. Maj:t anses kunna på en gång framläggas, ville i statsverkspropositionen 1963 angiva den eller de ytterligare etapper, i vilka organisationens utbyggnad avses äga rum.

Vad ovan sagts har gällt upprustning av patentverkets organisation på basis av patentverksutredningens och patentverkets hittills framlagda förslag. I detta sammanhang kan det emellertid även vara anledning att uppställa frågan om fortsatt utbyggnad av organisationen utöver detta mått, ehuru motionärerna ej torde ha äsyftat en sådan vidare planering.

Det har redan framhållits, att antalet patentansökningar i år kan beräknas komma att uppgå till omkring 14 200, och att detta innebär en ökning med 1 000 patentansökningar i jämförelse med 1961. Ökningstakten under 1962 har varit långt större än både patentverksutredningen och patentverket ansett sig ha anledning att räkna med. Skulle ökningen fortgå i samma takt de närmaste följande åren, skulle man under i övrigt oförändrade förutsättningar ha att räkna med över 17 000 patentansökningar år 1965 och omkring 18 000 1966. Härmed må jämföras att de nordiska patentkommittéerna i sin 1962 publicerade »Preliminär betenkning angående nordisk patentlovgivning» uppskattade antalet patentansökningar år 1965 till ca 15 500. Man kan därför ha anledning att fråga sig om den av patentverket föreslagna organisationen inte inom kort kommer att visa sig otillräcklig och om därför inte redan nu en flerårsplan med successiv förstärkning av organisationen bör åstadkommas. Förutom de olägenheter, som täta förändringar i organisationen erfarenhetsmässigt medför, talar emellertid enligt verkets mening också andra skäl för att man inte i nuvarande läge yrkar på en ytterligare utbyggd organisation och upprättar någon flerårsplan härför.

Om nämligen å ena sidan den föreslagna organisationen, vilken representerar ett under alla omständigheter för framtiden erforderligt minimum, bringas i funktion redan nästa budgetår, skulle det enligt verkets uppfattning å andra sidan knappast vara lämpligt att redan nu söka förutse i vad mån ytterligare personalökning för de kommande åren kan bli erforderlig. Därvid kommer i blickfältet de pågående strävandena till nordisk, europeisk och allmänt internationell samverkan på patentväsendets område. Alla dessa strävanden syftar åtminstone delvis till att — i både näringslivet och det allmännas intresse — reducera det dubbelarbete som äger rum i alla länder med förprövande patentverk genom att samma ansökning i ett stort antal fall blir föremål för granskning och förprövning vid flera olika patentverk.

Längst har samarbetssträvandena kommit på det nordiska planet. Genom det nyssnämnda betänkandet har framlagts preliminärt förslag till en praktiskt taget helt överensstämmande patentlagstiftning för de nordiska länderna och ett system, som skulle möjliggöra för de sökande att välja mellan nuvarande nationella patentansökningar och nordiska patentansökningar. I senare fallet skulle sökanden med ansökning i endast ett nordiskt land och behandling i endast ett nordiskt patentverk kunna uppnå skydd, likvärdigt med det som nu uppnås genom att nationella patent meddelas i samliga nordiska länder (resp. 3 av dessa, om sökanden skulle göra bruk

av den föreslagna möjligheten att utesluta Finland från den gemensamma ansökningens tillämpningsområde). De nordiska kommittéernas preliminära förslag har i år varit utsänt på remiss till ett stort antal myndigheter och organisationer i de nordiska länderna. Remissförfarandet är nu i stort sett avslutat, och de nordiska patentkommittéerna har just i höst upptagit den andra etappen i sitt arbete. Avsikten är att med hänsyn till remissyttrandena och till den internationella utvecklingen under den senaste tiden (jfr nedan) överarbeta det preliminära förslaget, så att de nordiska kommittéernas slutbetänkande skulle kunna avges under loppet av år 1963. I så fall hoppas man, att den nya lagstiftningen och därmed det nya systemet med nordiska patentansökningar skulle kunna träda i kraft 1965 eller åtminstone 1966. Enligt de nordiska patentkommittéernas beräkningar skulle systemet med nordiska patentansökningar kunna medföra en reduktion av totalantalet patentansökningar i de nordiska länderna med cirka 30 % och därmed också en besparing, både för näringslivet och för patentverken, i arbetet med patentansökningarna och deras behandling. Hur stor den därmed följande arbetsbesparingen kan bli för det svenska patentverket är däremot vanskligt att nu bedöma.

Inom Europarådets patentkommitté har under 1961 och 1962 framkommit två konventionsförslag som rör patentområdet. Det ena konventionsförslaget beslöt Europarådskommittén redan vid ett möte i juli 1962 att med tillstyrkan vidarebefordra till Europarådets beslutande instanser. Detta konventionsförslag avser förenhetligande av den materiella patenträtten på vissa viktiga punkter. Förslaget är alltså betydelsefullt men torde inte innebära någon nämnvärd eller omedelbar avlastning i patentmyndigheternas arbete.

Däremot syftar det andra konventionsförslaget, som behandlas i Europarådets patentkommitté, direkt till en arbetsbesparing. Detta förslag avser samarbete mellan de europeiska förprövande patentverken samt Internationella patentinstitutet i Haag i syfte att det första granskningsresultatet vid någon av dessa institutioner vid en patentansöknings behandling skall kunna komma övriga förprövande europeiska patentverk, där samma uppfinning patentesökes, till godo. Att här ingå på förslagets detaljer synes överflödigt, men man torde kunna hoppas på viss arbetsbesparing vid de förprövande patentverken — för det svenska verket måhända i storleksordningen 5 % — vid ett genomförande av förslaget. Konventionsförslaget har under 1962 varit föremål för remissbehandling både internationellt och nationellt i de olika till Europarådet hörande länderna. Med ledning härav skall konventionsförslaget underkastas överarbetning av en subkommitté vid ett möte i Strasbourg i november 1962. Beträffande konventionsförslagets utsikter till genomförande torde det vara svårt att nu fälla något säkrare omdöme.

De till EEC hörande länderna har under de senaste åren bedrivit ett intensivt arbete på patentområdet, bl. a. genom en särskild patentkommitté. Denna kommitté har helt nyligen slutfört den första etappen i sitt arbete, och det lär vara beslutat att publicera kommitténs preliminära utkast till en konvention om gemensamma europeiska patent före utgången av oktober 1962. Förslaget åsyftar att bibehålla de nationella patentverken för behandling av nationella patentansökningar, men möjliggöra gemensamma europeiska patentansökningar för vilka skulle inrättas ett gemensamt europeiskt patentverk. Det preliminära utkastet är mycket omfattande — det innehåller 217 artiklar — och det ingår på ett mycket generellt sätt på problemen inom patenträtten. Genom en europeisk patentansökning skulle

man enligt utkastet kunna få ett europeiskt patent, som skulle få verkan för hela området. Utkastet är som redan nämnts helt utarbetat av en särskild patentkommitté inom EEC-länderna, och andra länder har inte haft tillfälle att ens i observatörställning delta i kommittébehandlingen. Å andra sidan blir förslaget, som också redan nämnts, nu offentliggjort, och det torde vara avsett att låta det undergå en ganska grundlig remissbehandling inom EEC-länderna. Det torde under den tid denna pågår bli tillfälle att framföra åsikter även från andra länder, innan utkastat upptas till vidare behandling inom EEC-länderna. När den planerade vidlyftiga konventionen kan träda i kraft torde för närvarande vara svårt att uttala sig om. För att det planerade systemet skall få full verkan krävs dels en avsevärd utbyggnad av Internationella patentinstitutet i Haag, som skulle få sig anförtrott viss nyhetsgranskning i fråga om de europeiska patentansökningarna, dels upprättande av det stora europeiska patentverket, som torde komma att kräva en mycket avsevärd personal och stora resurser i övrigt. Det är väl därför knappast förrän in på 1970-talet, som man även i gynnsamt fall kan räkna med att EEC-planerna får full verkan. Vidare är det naturligtvis på nuvarande stadium svårt att uttala sig i frågan, om och på vilka villkor de nordiska länderna skulle kunna ansluta sig till den planerade konventionen och det planerade nya systemet.

Hittills tillgängliga upplysningar tyder på, att det planerade nordiska samarbetet på intet sätt skulle hindra en senare anslutning till den mer vittgående EEC-konventionen. Tvärtom torde en sådan underlätta genom att det nordiska utkastet redan i befintligt skick betydligt mer överensstämmer med EEC-utkastet än nuvarande patentlagar i de nordiska länderna. Vid de nordiska patentkommittéernas överarbetning av det utsända nordiska preliminärförslaget finns för övrigt möjlighet att företa viss fortsatt anpassning till EEC-utkastet, i den mån så anses lämpligt.

Ytterligare en möjlighet till rationalisering av förprövningen inom patentväsendet är för närvarande föremål för starkt intresse. Sedan länge har man, framför allt inom USA, nedlagt ett betydande arbete i förhoppning att kunna uppnå en mekanisering av nyhetsgranskningen. Detta har hittills kunnat realiseras endast på vissa strängt begränsade områden. Emellertid fortsätter arbetet med förstärkt intensitet inom USA. Förra året hölls efter inbjudan därifrån en konferens med deltagare från åtskilliga patentverk, däribland det svenska. I anslutning härtill har i år hållits en ny konferens, varvid man överenskommit om ett fortsatt samarbete. En särskild samarbetskommitté är tillsatt, och vidare har på amerikansk inbjudan företrädare för vissa patentverk beretts möjlighet att under ett par år delta i det forskningsarbete, som är anknutet till USA:s patentverk. Från svensk sida har man gärna gripit detta tillfälle, och en tjänsteman vid det svenska patentverket avreser i höst till USA för att där tillbringa de båda närmaste åren och som man hoppas vinna erfarenheter till nytta för svenska patentverket.

Det är alltså en hel serie åtgärder som här är aktuella. De flesta av dessa kan inte förmodas ge resultat förrän efter ganska många år — detta gäller allra mest det sist berörda arbetet på genomförd mekanisering av granskningsarbetet. Å andra sidan kan man måhända hoppas att redan vid mitten av 1960-talet få viss arbetsbesparing genom systemet med gemensamma nordiska patentansökningar och kanske också genom en konvention i Europarådets regi som möjliggör samarbete mellan de förprövade europeiska patentverken. Vissa i EEC-utkastet ingående uppslag kan vidare undersökas och måhända leda till att man för ansökningar som redan undergått

den grundläggande nyhetsgranskningen kan reducera det fortsatta arbetet.

Det är med hänsyn till den föreliggande situationen som patentverket anser att man för de närmaste åren bör räkna med att behålla den av patentverket föreslagna organisationen för patentavdelningen i stort sett oförändrad, om inte nya omständigheter tillkommer.

I anslutning till det här sagda kan det vara av intresse att påpeka, att Sverige — om jämförelse göres med hänsyn till invånarantalet — står i allra främsta ledet i fråga om patentväsendets betydelse. Ätminstone gäller detta om man, som naturligt är, vid en sådan jämförelse bygger på antalet till ett visst land inkomna patentansökningar. Ganska belysande torde vara bifogade tabell (Table 12), som sammanställts inom patentverket i USA. Tabellen visar, att Sverige kommer närmast efter Schweiz i fråga om ansökningsantal per million invånare. Vid jämförelsen bör beaktas, att icke alla i tabellen medtagna patentverk har samma fullständiga förprövning som de nordiska länderna. Till denna kategori torde, utom de nordiska länderna, blott kunna räknas Nederländerna, Tyskland, USA och Österrike samt möjligen Japan. I Schweiz har förprövning nämligen hittills införts endast på vissa områden av tekniken, och i Storbritannien granskas i stort sett blott inhemskt material. — Det kan sägas, att tabellen inte är fullt rättvis vid jämförelse mellan större och mindre länder, eftersom den relativa andelen av de i genomsnitt besvärliga ulandsansökningarna är betydligt mindre i de stora industriländerna. Om man inskränker jämförelsen till ansökningar från landets egna, kommer dock fortfarande Schweiz och Sverige, tillsammans med Västtyskland, i täten — om man bortser från Liechtenstein, där statistiken förryckes av speciella förhållanden. Även här kan hänvisas till en nyligen gjord amerikansk sammanställning, som bifogas (Table 1).

Som framgår av den första tabellen, är Schweiz och Nederländerna de länder som kommer närmast Sverige i fråga om ansökningsantal. Vidare är utvecklingen i de två största patentländerna — USA och Västtyskland — av särskilt intresse. Tabellen visar genomsnittstalet för åren 1956—60. Härmed kan jämföras talen enbart i de angivna länderna för 1960 och 1961.

	1960	1961
Schweiz	14 600	14 700
Västtyskland	57 100	58 200
Nederländerna	12 600	13 500
USA.....	79 000	83 000

Såvitt ämbetsverket kan bedöma av tillgängliga uppgifter torde man i de angivna länderna för närvarande ha balanser av oavgjorda ärenden, som i relation till årliga ansökningsantalet icke mycket avviker från läget i Sverige. I samtliga länder anses situationen helt naturligt mycket oroväckande, och man har genomfört eller planerar åtgärder för att nå en bättring.

Enligt senaste för verket tillgängliga uppgifter ligger i Nederländerna antalet avgjorda ärenden per granskare vid lägre genomsnittstal än 70, likaså i Schweiz för de ärenden som undergår fullständig förprövning. I USA är genomsnittstalet 80, alltså något högre, vilket bl. a. torde sammanhånga med att man där saknar invändningsförfarande. För Västtyskland har det varit svårt att få fram tillförlitliga genomsnittstal från tillgängligt material.

I avgivandet av detta utlåtande har deltagit generaldirektören v. Zweigbergk, tf. avdelningschefen Knutsson, byråcheferna Ericsson, Tengborg, Löfmark, Avelius, Uggla, Berglund, Hammarberg och Moberg, extra byråcheferna Lundberg och Persson samt tf byråcheferna Wennström och Hesselström (föredragande). Stockholm den 8 oktober 1962.

ÅKE v. ZWEIGBERGK

/ Olle Hesselström

Table 12. Per Capita figures on patent applications filed in selected countries
(1956—1960 Avg.)

	No. of Applications (1)	Population in 1,000 (2)	Ratio
Switzerland.....	13,615	5,185	2.63
Sweden	12,212	7,415	1.65
Austria	8,936	7,021	1.27
Belgium	10,925	9,053	1.21
Norway	3,860	3,526	1.09
Denmark.....	4,722	4,500	1.05
Germany.....	54,932	54,373	1.01
Netherlands	11,264	11,221	1.00
France.....	32,366	44,500	.73
United Kingdom	31,738 (3)	51,680	.61
United States.....	76,752 (4)	173,260	.44
Italy	20,649 (5)	48,635	.42
Japan	37,998	91,760	.41

(1) Includes applications filed by foreigners.

(2) 1958 estimates.

(3) Complete specifications only.

(4) Excludes designs and reissues.

(5) Four years only.

Prepared by:

U. S. Dept. of Commerce
Patent Office (1962)

Table 1. Applications filed by residents 1956—1960 Averages

	No. of App.	Pop. Est. in 1000's	App. per 1000 res.
1. Liechtenstein (9)	125	15.4	8.10
2. Switzerland	4,447	5,178	.86
3. Germany (5)	35,271	55,372	.64
4. Sweden	4,539	7,413	.61
5. Austria	3,017	7,021	.43
6. United States (12)	62,250	174,054	.36
7. Norway	1,214	3,525	.34
8. Japan	29,635	91,600	.32
9. France (3)	13,560	44,500	.30
10. United Kingdom (11)	15,600	51,681	.30
11. Denmark	1,231	4,500	.27
12. Australia (1)	2,685	9,846	.27
13. Luxembourg (10)	80	320	.25
14. Netherlands	2,334	11,173	.21
15. Israel (6)	402	1,997	.20
16. Finland (4)	846	4,376	.19
17. Italy (7)	9,070	48,635	.19
18. Belgium (2)	1,660	9,053	.18
19. Canada	1,297	17,048	.08

(The figures in parentheses refer to notes following the tables.)

NOTES

The basic data used and further information will be given in the compilation of international patent statistics, and only a few notes are given here. For Table 1, 1958 population estimates were used; for Table 2, 1953 population estimates, in some instances obtained by interpolation.

(1) Australia. Complete specifications only; the figures are estimates.

(2) Belgium. The figure in Table 2 is an estimate based on the ratio of domestic to total cases derived from patent statistics; in Table 1 this ratio was derived from patents for three years only.

(3) France. The figures are estimates based on the ratio derived from patents.

(4) Finland. The figure in Table 1 is an estimate based on total applications for 5 years using ratio obtained from 4 years only.

(5) Germany. Applications filed by applicants in East Germany are not included. In Table 2, refilled old applications are not included and a slight amount of estimation is involved.

(6) Israel. The figure in Table 1 is an estimate based on total applications for 5 years using ratio obtained from 3 years only.

(7) Italy. The figure in Table 1 is an estimate based on patents for 4 years only; Table 2 is an estimate based on patents.

(9) Liechtenstein. The Swiss patent law extends to Liechtenstein and the numbers given are the averages of applications filed by residents of Liechtenstein in Switzerland.

(10) Luxembourg. The figure in Table 1 is an estimate based on total applications for 5 years using ratio obtained from 3 years only.

(11) United Kingdom. Complete specifications only. The figures are estimates.

(12) United States. The figures are close estimates; designs and reissues are not included.